

Reč recenzenta

Početkom marta 1992. godine u sarajevskim „Večernjim novinama” objavljen je tekst „Pljačkaš blagajni” posvećen najprofitabilnijoj holivudskoj zvezdi, Harisonu Fordu. Taj članak bio je poslednje „javljanje” Bojana Ž. Bosiljčića koji je punih sedam godina pisao o filmu u „Večernjim novinama”, „Uni”, „Svijetu”, „Nedjelji”, „Našim danima”, „Filmu”, „Oslobođenju”. Posle tog marta, Bosiljčić je pune dve godine delio sudbinu Sarajeva da bi se s proleća 1994. godine pojavio u Subotici gde i danas glasno razmišlja o filmu i dalje živi za iluzije pokretnih slika.

Da bi čovek pisao o filmu nužno je da tu zavodljivu materiju pre svega dobro poznaje, da je oseća i razborito tumači. No, jedna od važnih neophodnosti za pisanje o filmu je – voleti film. Tek tada sve ono što filmski hroničar zna, dobija potreban obim i pravu dimenziju. Iz onoga što je autor ponudio (intervju, filmske i video recenzije, portreti glumaca i reditelja), jasno je da poseduje i dobro balansira sve potrebne elemente.

Intervjui mu se kreću u različitim pravcima. Od onih „iz ruke” kao brza reakcija na važne događaje kao što su blic-razgovori sa Kusturicom i Sidranom povodom Zlatne palme, do onih smirenijih i složenijih, a takođe s povodom, sa Vilkom Filačem, Nikolom Stojanovićem i Milanom Blažekovićem. Tu svakako spada i razgovor sa Aleksejom Germanom od koga je Bojan Ž. Bosiljčić kao jedan od prvih izvukao više od ostalih kolega o temi ruskih filmskih bunke-
ra. U velikom intervjuu „Prema filmu treba biti nemilosrdan”, sa Emirom Kusturicom, autor se iskazuje kao racionalan i dobro pripremljen novinar koji s malo reči mnogo pita,